

EUROPEISKA
KOMMISSIONEN

Strasbourg den 13.11.2018
COM(2018) 745 final

2018/0390 (COD)

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING

om ändring av rådets förordning (EG) nr 539/2001 om fastställande av förteckningen över tredje länder vars medborgare är skyldiga att inneha visering när de passerar de yttre gränserna och av förteckningen över de tredje länder vars medborgare är undantagna från detta krav, vad gäller Förenade kungarikets utträde ur unionen

MOTIVERING

1. BAKGRUND TILL FÖRSLAGET

• Motiv och syfte med förslaget

Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland (nedan kallat *Förenade kungariket*) kommer att lämna Europeiska unionen den 30 mars 2019 (datum för utträdet) och blir därmed ett tredjeland. För närvarande är brittiska medborgare även unionsmedborgare. De åtnjuter den grundläggande rätten att fritt röra sig och uppehålla sig inom unionen och rätten att resa in i alla andra medlemsstater utan inresevisering eller någon motsvarande formalitet. Medborgare i Förenade kungariket som är brittiska medborgare¹ kommer att åtnjuta denna rätt fram till dess att unionslagstiftningen om unionsmedborgarnas fria rörlighet upphör att vara tillämplig på dem. Detta kommer att ske den 30 mars 2019, såvida inte ett annat datum fastställs i ett ratificerat avtal om utträde i enlighet med artikel 50 i fördraget om Europeiska unionen eller av Europeiska rådet med enhällighet i samförstånd med Förenade kungariket.

Det blir därför nödvändigt att fastställa om de medborgare i Förenade kungariket som är brittiska medborgare blir tvungna att inneha visering för att passera medlemsstaternas yttre gränser, eller om de undantas från detta krav. Huruvida en tredjelandsmedborgare omfattas av eller är undantagen från viseringskravet fastställs i rådets förordning (EG) nr 539/2001². Bilaga I till förordningen innehåller en förteckning över de länder vars medborgare omfattas av viseringskravet, medan det i bilaga II anges vilka länders medborgare som är undantagna från kravet. Det krävs en rättslig åtgärd för att fastställa att Förenade kungariket ska föras in i en av bilagorna till förordning (EG) nr 539/2001 från och med den dag då unionsrätten upphör att gälla Förenade kungariket.

• Förenlighet med befintliga bestämmelser inom området

Förordning (EG) nr 539/2001 tillämpas av alla medlemsstater – med undantag för Irland – samt av de Schengenassocierade länderna (Island, Liechtenstein, Norge och Schweiz). Förordningen är en del av unionens gemensamma viseringspolitik för kortare vistelser på 90 dagar under en 180-dagarsperiod. Förenade kungariket har aldrig varit bundet av denna förordning.

Eftersom Irland inte deltar i Schengenregelverket i fråga om viseringar, påverkar förordning (EG) nr 539/2001 eller detta förslag till ändring inte det särskilda bilaterala avtal ("den gemensamma resezonen") som landet har med Förenade kungariket och som föreskriver viseringsfritt resande mellan Irland och Förenade kungariket för båda ländernas medborgare.

De kriterier som bör beaktas när man på grundval av en individuell bedömning avgör vilka tredjeländers medborgare som omfattas av eller är undantagna från viseringskravet fastställs i artikel -1 i förordning (EG) nr 539/2001. I kriterierna ingår "olaglig invandring, allmän ordning och säkerhet, ekonomiska fördelar, i synnerhet i fråga om turism och utrikeshandel, samt unionens yttre förbindelser med de berörda tredjeländerna, inbegripet i synnerhet hänsyn till de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna, liksom konsekvenserna för

¹ I den brittiska medborgarskapsrätten görs åtskillnad mellan sex kategorier av personer med brittisk nationalitet (medborgare i Förenade kungariket). Brittiska medborgare är en av dessa kategorier, och de är för närvarande unionsmedborgare. De övriga fem kategorierna påverkas inte av detta förslag (se avsnitt 5).

² Rådets förordning (EG) nr 539/2001 av den 15 mars 2001 om fastställande av förteckningen över tredje länder vars medborgare är skyldiga att inneha visering när de passerar de yttre gränserna och av förteckningen över de tredje länder vars medborgare är undantagna från detta krav (EGT L 81, 21.3.2001, s. 1).

den regionala sammanhållningen och ömsesidigheten”. Det är också viktigt att ta särskild hänsyn till hur säkra de resehandlingar som utfärdas av det berörda tredjelandet är.

Bilagorna till förordning (EG) nr 539/2001 ändrades senast 2017 genom förordning (EU) 2017/372 och förordning (EU) 2017/850, då Georgien och Ukraina överfördes från bilaga I (viseringskrav) till bilaga II (ej viseringskrav). Kommissionen har också lagt fram ytterligare två förslag om Kosovo³ och Turkiet⁴. Förordning (EG) nr 539/2001 håller på att kodifieras⁵. Alla hänvisningar till den förordningen i förslaget kommer därför att behöva ersättas av hänvisningar till den kodifierade förordningen när den väl har trätt i kraft, vilket sannolikt kommer att ske före slutet av 2018.

• **Förenlighet med unionens politik inom andra områden**

Det är viktigt att hålla förteckningarna över tredjeländer i bilagorna till förordning (EG) nr 539/2001 fullständiga och uppdaterade för att underlätta passage av medlemsstaternas yttre gränser. I kommissionens meddelande om anpassning av den gemensamma viseringspolitiken till nya utmaningar⁶ underströk kommissionen att den gemensamma viseringspolitiken är en väsentlig komponent för att garantera Schengenområdets säkerhet och korrekta funktion. Samma mål eftersträvas genom kommissionens förslag till ändring av viseringskodexen (förordning (EG) nr 810/2009)⁷ och VIS-förordningen (förordning (EG) nr 767/2008)⁸ som för närvarande diskuteras av medlagstiftarna. Den föreslagna förordningen om inrättande av en ram för interoperabilitet mellan unionens informationssystem⁹ syftar liksom till att på ett övergripande sätt förena och stärka unionens informationsverktyg för gränsförvaltning, migration och säkerhet.

Förordning (EU) 2017/2226 om inrättande av ett in- och utresesystem¹⁰ innebär en ytterligare förbättring av säkerheten och förvaltningen av unionens yttre gränser. De främsta målen med förordningen är att förbättra kvaliteten på in- och utresekontrollerna av tredjelandetsmedborgare och att säkerställa systematisk och tillförlitlig identifiering av personer som har överskridit den tillåtna vistelsen. Det framtida in- och utresesystemet blir därmed en viktig del i arbetet med att säkerställa att tredjelandetsmedborgare utnyttjar sina viseringsfria vistelser i Schengenområdet på ett lagligt sätt och bidra till att förhindra irreguljär migration från medborgare i länder som är befriade från viseringskravet.

Förordning (EU) 2018/1240 om inrättande av ett EU-system för reseuppgifter och resetillstånd (Etias)¹¹ kommer att åtgärda informationsbristen vad gäller resenärer som är

* Denna beteckning påverkar inte ståndpunkter om Kosovos status och är i överensstämmelse med FN:s säkerhetsråds resolution 1244/1999 och med Internationella domstolens utlåtande om Kosovos självständighetsförklaring.

³ COM(2016) 277 final, 4.5.2016.

⁴ COM(2016) 279 final, 4.5.2016.

⁵ COM(2018) 139 final, 14.3.2018.

⁶ COM(2018) 251 final, 14.3.2018.

⁷ COM(2018) 252 final, 14.3.2018.

⁸ COM(2018) 302 final, 16.5.2018.

⁹ COM(2017) 794 final, 12.12.2017.

¹⁰ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/2226 av den 30 november 2017 om inrättande av ett in- och utresesystem för registrering av in- och utreseuppgifter och av uppgifter om nekad inresa för tredjelandetsmedborgare som passerar medlemsstaternas yttre gränser, om fastställande av villkoren för åtkomst till in- och utresesystemet för brottsbekämpande ändamål och om ändring av konventionen om tillämpning av Schengenavtalet och förordningarna (EG) nr 767/2008 och (EU) nr 1077/2011 (EUT L 327, 9.12.2017, s. 20).

¹¹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1240 av den 12 september 2018 om inrättande av ett EU-system för reseuppgifter och resetillstånd (Etias) och om ändring av förordningarna (EU) nr

undantagna från kravet att inneha visering när de passerar de yttre gränserna. Systemet kommer att avgöra huruvida tredjelandsmedborgare som är undantagna från viseringskravet uppfyller kraven för inresa innan de reser till Schengenområdet, och huruvida sådana resor utgör en säkerhetsrisk, en risk för olaglig invandring eller en hög epidemisk.

2. RÄTTSLIG GRUND, SUBSIDIARITETSPRINCIPEN OCH PROPORTIONALITETSPRINCIPEN

- **Rättslig grund**

Den rättsliga grunden är artikel 77.2 a i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, som möjliggör åtgärder som rör den gemensamma viseringspolitiken.

- **Subsidiaritetsprincipen, proportionalitetsprincipen och val av instrument**

Eftersom unionen har inrättat en gemensam viseringspolitik, inbegripet en förordning med förteckningar över de länder som omfattas av respektive är undantagna från viseringskravet (förordning (EG) nr 539/2001), kan fastställande eller ändring av tredjelandsmedborgares viseringsstatus endast ske genom en unionsrättsakt som ändrar den förordningen. Medlemsstaterna kan inte agera på egen hand. Det föreligger inga andra alternativ (i annan form än lagstiftning) för att uppnå det politiska målet.

3. RESULTAT AV EFTERHANDSUTVÄRDERINGAR, SAMRÅD MED BERÖRDA PARTER OCH KONSEKVENSBEDÖMNINGAR

- **Efterhandsutvärderingar/kontroller av ändamålsenligheten med befintlig lagstiftning**

Ej tillämpligt.

- **Insamling och användning av sakkunnigutlåtanden**

Kommissionen har använt ett flertal datakällor vid bedömningen av de kriterier som fastställs i förordning (EG) nr 539/2001 för att avgöra om medborgare i Förenade kungariket som är brittiska medborgare bör omfattas av viseringskrav eller inte. Detta inbegriper uppgifter från Eurostat om invandring enligt medborgarskap, uppgifter från Förenta nationerna och Förenade kungarikets nationella statistikkontor (ONS) om antalet medborgare i Förenade kungariket som bor i unionens övriga 27 medlemsstater (nedan kallade EU-27), passagerarenkäter om antalet resor som medborgare i Förenade kungariket har gjort till EU-27¹², näringslivets uppskattningar om hur mycket resenärer från Förenade kungariket spenderar¹³ och siffror om handeln mellan unionen och Förenade kungariket¹⁴. Det nära förhållandet mellan EU-27 och Förenade kungariket efter landets 46 år av unionsmedlemskap har också varit en faktor vid bedömningen av kriterierna.

- **Konsekvensbedömning**

Ändringen av förordning (EG) nr 539/2001 är nödvändig till följd av Förenade kungarikets utträde ur unionen. Med tanke på behovet av snabba åtgärder och med beaktande av

1077/2011, (EU) nr 515/2014, (EU) 2016/399, (EU) 2016/1624 och (EU) 2017/2226 (EUT L 236, 19.9.2018, s. 1).

¹² ONS, [Travelpac: travel to and from the UK](#), september 2018.

¹³ Centre for Economics and Business Research, [The economic importance of UK outbound tourism to the EU27 economies](#), september 2017.

¹⁴ House of Commons Briefing Paper 7851, [Statistics on UK-EU trade](#), juli 2018.

slutsatserna av analysen nedan, har en fullständig konsekvensbedömning inte gjorts. Det finns endast två alternativ: att inkludera medborgare i Förenade kungariket som är brittiska medborgare i bilaga I (viseringskrav) till förordning (EG) nr 539/2001, eller att inkludera dem i bilaga II (ej viseringskrav) till förordningen.

Kommissionen har kommit fram till att medborgare i Förenade kungariket som är brittiska medborgare bör vara undantagna från viseringskravet när de reser till unionen för kortare vistelser. Som unionsmedborgare åtnjuter medborgare i Förenade kungariket som är brittiska medborgare för närvarande fri rörlighet enligt fördragen och direktiv 2004/38/EG¹⁵. De kan röra sig och bosätta sig i unionen utan visering. Även om medborgare i Förenade kungariket som är brittiska medborgare inte längre kommer att vara unionsmedborgare från och med dagen för Förenade kungarikets utträde och därmed inte åtnjuter rätten till fri rörlighet för personer när unionsrätten upphör att gälla, skulle det vara fördelaktigt att behålla nära kontakter mellan brittiska medborgare och unionsmedborgare, och att underlätta affärs- och turistresor. Eftersom Förenade kungariket har klassificerats som ett höginkomstland av Världsbanken och är medlem av OECD, framstår det som ett land som i princip skulle utgöra en låg risk för irreguljär migration till unionen.

Kontrollerna av tredjelandsmedborgare vid de yttre gränserna, som kommer att tillämpas på medborgare i Förenade kungariket som är brittiska medborgare när unionsrätten om unionsmedborgarnas fria rörlighet upphör att vara tillämplig på dem, verkar tillräckliga för att hantera säkerhetsrisker. Därtill utfärdar Förenade kungariket biometrisk pass som är förenliga med Internationella civila luftfartsorganisationens standarder. Om det i anknytning till medborgare i Förenade kungariket som är brittiska medborgare uppstår migrations- eller säkerhetsrisker som kräver att brådskande åtgärder vidtas för att tillfälligt upphäva undantaget från viseringskrav kan situationen dessutom åtgärdas inom ramen för den mekanism för tillfälligt upphävande som föreskrivs i artikel 1a i förordning (EG) nr 539/2001.

EU-27 är Förenade kungarikets största handelspartner och stod för 44 % av all export från och 54 % av all import till Förenade kungariket under 2017. Handelsvolymen kan visserligen minska efter Förenade kungarikets utträde ur unionen, men unionen och Förenade kungariket kommer sannolikt ändå att upprätthålla viktiga handelsförbindelser på grund av den geografiska närheten och de historiskt sett nära kopplingarna mellan ekonomierna. Därutöver bor för närvarande omkring 800 000 medborgare i Förenade kungariket i EU-27 (utom Irland)¹⁶ och runt 50 000 medborgare i Förenade kungariket flyttar till EU-27 varje år¹⁷. Dessa aspekter bidrar till den stora volymen resor från Förenade kungariket till EU-27: överlag gjorde personer som var bosatta i Förenade kungariket 53 miljoner resor till EU-27 under 2016, för affärer, nöje eller andra ändamål, och spenderade ca 28 miljarder euro i de andra medlemsstaterna. Att ålägga viseringskrav för medborgare i Förenade kungariket som är brittiska medborgare skulle kunna minska de ekonomiska fördelar som unionen får av dessa resor, försvaga handelsförbindelserna och skada unionens ekonomiska intresse.

¹⁵ Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/38/EG av den 29 april 2004 om unionsmedborgares och deras familjemedlemmars rätt att fritt röra sig och uppehålla sig inom medlemsstaternas territorier och om ändring av förordning (EEG) nr 1612/68 och om upphävande av direktiven 64/221/EEG, 68/360/EEG, 72/194/EEG, 73/148/EEG, 75/34/EEG, 75/35/EEG, 90/364/EEG, 90/365/EEG och 93/96/EEG (EUT L 158, 30.4.2004, s. 77).

¹⁶ ONS, [Living abroad: British residents living in the EU](#), april 2018.

¹⁷ Eurostat, [Immigration by age group, sex and citizenship](#), april 2018.

Förenade kungariket är medlem av Europarådet. Unionen och Förenade kungariket fäster liknande vikt vid hänsyn till de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna, vilket framgår av Förenade kungarikets iakttagande av Europeiska konventionen om de mänskliga rättigheterna. De gemensamma värden som härrör från det delade engagemanget för demokratin och rättsstatsprincipen kvarstår även efter Förenade kungarikets utträde ur unionen. Detta bör också återspeglas i förenklat resande mellan unionen och Förenade kungariket genom viseringsfrihet för medborgare i Förenade kungariket.

Förenade kungarikets regering har förklarat sin avsikt att inte kräva visering från medborgare i EU-27 för kortare vistelser för turism och affärer¹⁸. Denna avsikt måste nu formaliseras, så att medborgarna kan förlita sig på den, och medlagstiftarna bör ta hänsyn till framsteg i detta avseende under lagstiftningsprocessen för föreliggande förslag. Om Förenade kungariket i framtiden beslutar att ensidigt införa viseringskrav för alla eller några unionsmedborgare¹⁹, kommer ömsesidighetsmekanismen enligt artikel 1.4 i förordning (EG) nr 539/2001 att aktiveras. Detta skulle då leda till införande av viseringskrav.

Medborgare i de flesta europeiska länder som inte är medlemmar i unionen, samt de personer med brittisk nationalitet som inte är brittiska medborgare, kan för närvarande resa till Schengenområdet utan visering. På grund av Förenade kungarikets närhet till unionen motiverar även hänsyn till regional sammanhållning att Förenade kungariket upptas i förteckningen över viseringsbefriade länder.

Återstående risker i samband med att medborgare i Förenade kungariket som är brittiska medborgare reser utan visering till unionen torde mildras av de nyligen antagna åtgärderna för att förbättra unionens förvaltning av de yttre gränserna, framför allt in- och utresesystemet och EU-systemet för reseuppgifter och resetillstånd (Etias), vilka kommer att gälla för medborgare i Förenade kungariket när unionsrätten om unionsmedborgares fria rörlighet upphör att vara tillämplig på dem, liksom för andra viseringsbefriade tredjelandsmedborgare.

- **Lagstiftningens ändamålsenlighet och förenkling**

Ej tillämpligt.

- **Grundläggande rättigheter**

Detta förslag har inga negativa konsekvenser för skyddet av de grundläggande rättigheterna i Europeiska unionen. Att möjliggöra viseringsfria resor till unionen för medborgare i Förenade kungariket som är brittiska medborgare kommer att underlätta resande, till exempel i samband med rätten till familjeliv.

4. BUDGETKONSEKVENSER

Ej tillämpligt.

¹⁸ HM Government, [The future relationship between the United Kingdom and the European Union](#), juli 2018, punkterna 76–78. I rapporten från Förenade kungarikets rådgivande kommitté i migrationsfrågor rekommenderas inte heller att viseringskrav införs för kortare vistelser i Förenade kungariket för unionsmedborgare (Migration Advisory Committee, [EEA migration in the UK: Final report](#), september 2018, politisk rekommendation 30, s. 4).

¹⁹ I alla händelser vore ett införande av viseringskrav en överträdelse av unionsrätten om fri rörlighet för unionsmedborgare så länge som den är tillämplig på Förenade kungariket.

5. ÖVRIGA INSLAG

- **Genomförandeplaner samt åtgärder för övervakning, utvärdering och rapportering**

Den ändrade förordningen kommer att gälla från och med dagen efter det att unionsrätten upphör att vara tillämplig på Förenade kungariket. Detta kommer att ske den 30 mars 2019, såvida inte Europeiska rådet i samförstånd med Förenade kungariket med enhällighet fastställer ett annat datum, eller den dag som föreskrivs i ett ratificerat avtal om utträde i enlighet med artikel 50 i fördraget om Europeiska unionen. Förordningen genomförs direkt av medlemsstaterna, så inga genomförandeplaner behövs.

- **Ingående redogörelse för de specifika bestämmelserna i förslaget**

Genom artikel 1 ändras förordning (EG) nr 539/2001 på tre sätt:

- Hänvisningen till Förenade kungariket utgår från artikel 4.2 d, eftersom denna punkt endast gäller medlemsstater som inte tillämpar Schengenregelverket. Medlemsstaterna kommer även i fortsättningen att kunna undanta erkända konventionsflyktingar, statslösa och andra personer som inte innehar medborgarskap i något land och som är bosatta i Förenade kungariket från viseringskravet med hänvisning till artikel 4.2 b.
- Förenade kungariket när det gäller brittiska medborgare införs i bilaga II, dvs. förteckningen över viseringsbefriade tredjeländer.
- Rubriken på del 3 i bilaga II ersätts med "PERSONER MED BRITTISK NATIONALITET SOM INTE ÄR BRITTISKA MEDBORGARE" för att avlägsna den nuvarande hänvisningen till unionsrätten. Den fullständiga förteckningen över de personer med brittisk nationalitet som inte är brittiska medborgare kommer att kvarhållas för att säkerställa rättssäkerhet. Viseringsstatusen för dessa personer med brittisk nationalitet fastställdes först genom förordning (EG) nr 1932/2006, genom vilken vissa kategorier av dessa personer fördes upp i förteckningen i bilaga I (viseringskrav) och andra i bilaga II (ej viseringskrav), på grundval av en bedömning av de kriterier som anges i förordning (EG) nr 539/2001²⁰. Genom förordning (EU) nr 509/2014 av den 15 maj 2014 överfördes alla till bilaga II (ej viseringskrav)²¹. Förenade kungarikets utträde från unionen påverkar inte viseringsstatusen för dessa personer med brittisk nationalitet som inte är brittiska medborgare.

Artikel 3 säkerställer att ändringarna av förordning (EG) nr 539/2001 tillämpas från och med dagen efter det att unionsrätten upphör att vara tillämplig på Förenade kungariket, för att undvika all rättslig osäkerhet avseende den viseringsbefriade statusen för medborgare i Förenade kungariket som är brittiska medborgare.

²⁰ Se KOM (2006) 84 slutlig av den 13 juli 2006 för den fullständiga bedömningen bakom fastställandet.

²¹ Se COM (2012) 650 final av den 7 november 2012 för den fullständiga bedömningen bakom fastställandet.

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING

om ändring av rådets förordning (EG) nr 539/2001 om fastställande av förteckningen över tredje länder vars medborgare är skyldiga att inneha visering när de passerar de yttre gränserna och av förteckningen över de tredje länder vars medborgare är undantagna från detta krav, vad gäller Förenade kungarikets utträde ur unionen

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 77.2 a,
med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,
efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,
i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet, och
av följande skäl:

- (1) Den 29 mars 2017 anmälde Förenade kungariket till Europeiska rådet sin avsikt att utträda ur unionen, i enlighet med artikel 50 i fördraget om Europeiska unionen. Den 30 mars 2019 kommer Förenade kungariket följaktligen att bli ett tredjeland och upphöra att omfattas av unionsrätten, såvida inte ett annat datum fastställs i ett avtal om utträde, eller ett annat datum fastställs av Europeiska rådet med enhällighet i samförstånd med Förenade kungariket.
- (2) Enligt artikel 21 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt och Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/38/EG²² har unionsmedborgare rätt att fritt röra sig och uppehålla sig inom medlemsstaternas territorier, inklusive rätten att resa in i medlemsstaterna utan visering eller motsvarande formaliteter.
- (3) Till följd av Förenade kungarikets utträde ur unionen kommer fördraget och direktiv 2004/38/EG att upphöra att vara tillämpliga på medborgare i Förenade kungariket som är brittiska medborgare, som därmed även förlorar sin rätt att resa in i medlemsstaterna utan visering. Det är därför nödvändigt att föra in Förenade kungariket i en av bilagorna till [rådets förordning (EG) nr 539/2001]²³. Bilaga I innehåller en förteckning över de tredjeländer vars medborgare är skyldiga att inneha visering när de

²² Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/38/EG av den 29 april 2004 om unionsmedborgares och deras familjemedlemmars rätt att fritt röra sig och uppehålla sig inom medlemsstaternas territorier och om ändring av förordning (EEG) nr 1612/68 och om upphävande av direktiven 64/221/EEG, 68/360/EEG, 72/194/EEG, 73/148/EEG, 75/34/EEG, 75/35/EEG, 90/364/EEG, 90/365/EEG och 93/96/EEG (EUT L 158, 30.4.2004, s. 77).

²³ Rådets förordning (EG) nr 539/2001 av den 15 mars 2001 om fastställande av förteckningen över tredje länder vars medborgare är skyldiga att inneha visering när de passerar de yttre gränserna och av förteckningen över de tredje länder vars medborgare är undantagna från detta krav (EGT L 81, 21.3.2001, s. 1), undergår för närvarande en kodifiering (se COM(2018) 139 final, 14.3.2018). Hänvisningen ska uppdateras efter det att den kodifierade förordningen träder i kraft.

passerar de yttre gränserna, medan bilaga II innehåller en förteckning över de tredjeländer vars medborgare är undantagna från detta krav.

- (4) De kriterier som bör beaktas när man på grundval av en individuell bedömning avgör vilka tredjeländers medborgare som omfattas av eller är undantagna från viseringskravet fastställs i [artikel -1 i förordning (EG) nr 539/2001]²⁴. I kriterierna ingår olaglig invandring, allmän ordning och säkerhet, ekonomiska fördelar, i synnerhet i fråga om turism och utrikeshandel, samt unionens yttre förbindelser med de berörda tredjeländerna, inbegripet i synnerhet hänsyn till de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna, liksom konsekvenserna för den regionala sammanhållningen och ömsesidigheten.
- (5) Med beaktande av alla de kriterier som anges i [artikel -1 i förordning (EG) nr 539/2001]²⁵ är det lämpligt att undanta medborgare i Förenade kungariket som är brittiska medborgare från viseringskravet när de reser till medlemsstaternas territorium. Med tanke på den geografiska närheten, kopplingen mellan ekonomierna, handelsvolymen och omfattningen av personers korttidsrörelser mellan Förenade kungariket och unionen för affärer, fritid eller andra ändamål, torde viseringsfria resor underlätta turismen och den ekonomiska verksamheten och därigenom skapa fördelar för unionen.
- (6) Förenade kungarikets regering har meddelat sin avsikt att inte kräva visering av medborgare i EU-27 som reser till Förenade kungariket för kortare vistelser för affärer eller turism från och med den dag då unionsrätten upphör att vara tillämplig på Förenade kungariket. Om Förenade kungariket inför viseringskrav för medborgare i åtminstone en medlemsstat i framtiden, bör den ömsesidighetsmekanism som föreskrivs i [artikel 1.4 i förordning (EG) nr 539/2001]²⁶ tillämpas. Europaparlamentet, rådet, kommissionen och medlemsstaterna bör agera utan dröjsmål vid tillämpandet av mekanismen.
- (7) Förenade kungariket bör därför upptas i bilaga II till [förordning (EG) nr 539/2001]²⁷ när det gäller brittiska medborgare.
- (8) När det gäller Island och Konungariket Norge utgör denna förordning, i enlighet med avtalet mellan Europeiska unionens råd och Republiken Island och Konungariket Norge om dessa staters associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket²⁸, en utveckling av de bestämmelser i Schengenregelverket som omfattas av det område som avses i artikel 1.B i rådets beslut 1999/437/EG²⁹.
- (9) När det gäller Schweiziska edsförbundet utgör denna förordning, i enlighet med avtalet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om Schweiziska edsförbundets associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket³⁰, en utveckling av de bestämmelser i Schengenregelverket som omfattas av det område som avses i artikel

²⁴ Se fotnot 23.

²⁵ Se fotnot 23.

²⁶ Se fotnot 23.

²⁷ Se fotnot 23.

²⁸ EGT L 176, 10.7.1999, s. 36.

²⁹ Rådets beslut 1999/437/EG av den 17 maj 1999 om vissa tillämpningsföreskrifter för det avtal som har ingåtts mellan Europeiska unionens råd och Republiken Island och Konungariket Norge om dessa båda staters associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket (EGT L 176, 10.7.1999, s. 31).

³⁰ EUT L 53, 27.2.2008, s. 52.

1.B och 1.C i rådets beslut 1999/437/EG, jämförd med artikel 3 i rådets beslut 2008/146/EG³¹.

- (10) När det gäller Furstendömet Liechtenstein utgör denna förordning, i enlighet med protokollet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen, Schweiziska edsförbundet och Furstendömet Liechtenstein om Furstendömet Liechtensteins anslutning till avtalet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om Schweiziska edsförbundets associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket³², en utveckling av de bestämmelser i Schengenregelverket som omfattas av det område som avses i artikel 1.B och 1.C i beslut 1999/437/EG, jämförd med artikel 3 i rådets beslut 2011/350/EU³³.
- (11) Denna förordning utgör en utveckling av de bestämmelser i Schengenregelverket i vilka Förenade kungariket inte deltar i enlighet med rådets beslut 2000/365/EG³⁴. Förenade kungariket deltar därför inte i antagandet av denna förordning.
- (12) Denna förordning utgör en utveckling av de bestämmelser i Schengenregelverket i vilka Irland inte deltar i enlighet med rådets beslut 2002/192/EG³⁵. Irland deltar därför inte i antagandet av denna förordning, som inte är bindande för eller tillämplig på Irland.
- (13) Denna förordning utgör en akt som utvecklar Schengenregelverket eller som på annat sätt har samband med detta i den mening som avses i artikel 3.1 i 2003 års anslutningsakt, artikel 4.1 i 2005 års anslutningsakt respektive artikel 4.1 i 2011 års anslutningsakt.
- (14) Denna förordning bör träda i kraft den 30 mars 2019, dagen för Förenade kungarikets utträde ur unionen.
- (15) Denna förordning bör tillämpas från och med den dag då unionsrätten upphör att vara tillämplig på Förenade kungariket.
- (16) [Förordning (EG) nr 539/2001]³⁶ bör därför ändras.

³¹ Rådets beslut 2008/146/EG av den 28 januari 2008 om ingående på Europeiska gemenskapens vägnar av avtalet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om Schweiziska edsförbundets associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket (EUT L 53, 27.2.2008, s. 1).

³² EUT L 160, 18.6.2011, s. 21.

³³ Rådets beslut 2011/350/EU av den 7 mars 2011 om ingående på Europeiska unionens vägnar av protokollet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen, Schweiziska edsförbundet och Furstendömet Liechtenstein om Furstendömet Liechtensteins anslutning till avtalet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om Schweiziska edsförbundets associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket, om avskaffande av kontroller vid de inre gränserna och om personers rörlighet (EUT L 160, 18.6.2011, s. 19).

³⁴ Rådets beslut 2000/365/EG av den 29 maj 2000 om en begäran från Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland om att få delta i vissa bestämmelser i Schengenregelverket (EGT L 131, 1.6.2000, s. 43).

³⁵ Rådets beslut 2002/192/EG av den 28 februari 2002 om Irlands begäran om att få delta i vissa bestämmelser i Schengenregelverket (EGT L 64, 7.3.2002, s. 20).

³⁶ Se fotnot 23.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

[Förordning (EG) nr 539/2001]³⁷ ska ändras på följande sätt:

1. I [artikel 4.2]³⁸ ska led d ersättas med följande:
”d) utan att det påverkar tillämpningen av de skyldigheter som följer av den europeiska överenskommelsen om avskaffande av viseringstvång för flyktingar som undertecknades i Strasbourg den 20 april 1959, erkända konventionsflyktingar, statslösa och andra personer som inte innehar medborgarskap i något land och som är bosatta i Irland och är innehavare av ett resedokument som har utfärdats av Irland och som erkänns av den berörda medlemsstaten.”
2. I bilaga II del 1 ska följande införas:
”Förenade kungariket (utom personer med brittisk nationalitet som avses i del 3)”.
3. Rubriken i bilaga II del 3 ska ersättas med följande:
”PERSONER MED BRITTISK NATIONALITET SOM INTE ÄR BRITTISKA MEDBORGARE”.

Artikel 2

Om Förenade kungariket inför viseringskrav för medborgare i åtminstone en medlemsstat, ska den ömsesidighetsmekanism som föreskrivs i [artikel 1.4 i förordning (EG) nr 539/2001]³⁹ tillämpas. Europaparlamentet, rådet, kommissionen och medlemsstaterna ska agera utan dröjsmål vid tillämpandet av mekanismen.

Artikel 3

1. Denna förordning träder i kraft den 30 mars 2019.
Den ska tillämpas från och med dagen efter det att unionsrätten upphör att vara tillämplig på Förenade kungariket.
2. Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i medlemsstaterna i enlighet med fördragen.

Utfärdad i Strasbourg den

På Europaparlamentets vägnar
Ordförande

På rådets vägnar
Ordförande

³⁷ Se fotnot 23.

³⁸ Se fotnot 23.

³⁹ Se fotnot 23.